

Riure per no plorar

El resultat de tot plegat, Còrdova 2 - Girona FC 1. Un punt de sis, la necessitat que es tanqui definitivament el mes d'agost i amb ell el mercat de fitxatges; que el tècnic pugui fer una mena de pretemporada sobre la marxa amb les peces que tingui fins al Nadal. I a partir d'aquí, remar, no equivocar-se excessivament, confiar que a l'equip li qualli el futbol que vol l'entrenador, i esperar que el pitjor de la temporada ja hagi passat. Només així pot desaparèixer aquesta sensació de desànim generalitzat en veure una porteria amb un titular clar que genera mil dubtes i no té competència; de no saber si el pròxim dia s'haurà de jugar amb dos laterals i un central del filial; o de qui marcarà una xifra mínima de gols, que al final és el que acaba donant punts. Massa incògnites quan el calendari anual diu que estem a 22 d'agost; i l'esportiu, que anem de cara a la tercera jornada de lliga. Si no fos que s'estima molt el club, sentiríem riure Michel des d'Amsterdam. O potser, plorar. Segurament, aquesta segona opció.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/08/22/riure-per-plorar-133558170.html>